

μά δέν μιλάω γιά θάνατο

αὐτός δέν μπορεῖ νά λύσει τίποτα
ἀπ' τήν ἀμφιβολία
ὅταν τεντώνει τό λεπτό του σαγόνι
σάν κοφτερή αἰχμή
σέ στυλ χασάπη

ἀλλά, μιλήστε ἐπιτέλους καθαρά
πίσω ἀπ' τίς κατεστραμένες ἀκτινογραφίες
«θέλουμε νεκρούς καί θεατρικά γεγονότα
σπαταλώντας τήν οὐσία τοῦ στρατοῦ»

κι ἄς προσπαθοῦμε νά ἐνωθοῦμε,
μέσα ἀπό δύο κιτριτισμένες ἀκτινογραφίες.

ΜΟΝΟΤΟΝΗ ΑΠΟΛΟΓΙΑ Σ' ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΤΕΛΩΝΕΙΟ

ἔτσι ξεκίνησε
σάν πλώρη τεράστια ποῦμπαινε στό λιμάνι
σακατεμένη ἀπ' τή νύχτα
καί τά παράθυρα μεγάλωσαν
σ' ἓνα κόκκινο φλάς
σέ χλομά μάγουλα
στήν ἀκτῆ
ἔνταση
μέ τό τελωνεῖο πού κόλλησε στά πλευρά
τοῦ карабиоῦ

ἔτσι μᾶς μίλησαν
γαλάζια διάσταση ὁμολογίας
σ' ἀσβεστωμένους τοίχους
ἤχοι ἀπό μάτια κόκκινα πρησμένα
κι οἱ φλέβες τῶν πεύκων
πιό πάνω
ὅπου κι ἄν στρίψεις
μπογιατισμένες μέ ἴλιγγο

στίς φλέβες τῶν πεύκων λοιπόν
μ' ἓνα αὐτοκίνητο ἄγονης γραμμῆς ἀνεβαίνουμε
μέ τούς ἀλήτες μέ τά πράσινα πηλίκια
καί τίς μονολιθικές γυναῖκες στήν ἀποβάθρα
τόσο μακριά, ἐμεῖς οἱ πειρατές
ἐμεῖς πρίν

σ' ένα παλιό γραφείο χωρίς μουσική
ἀδειο στερέωμα μονάχα στο ταβάνι
στό φεγγίτη τό κεφάλι σου
φωτογράφησε λίγο τή μέρα
τό κεφάλι σου
καταργείται
μαύρη σημαία
αυτές οι ασυνάρτητες λέξεις
ὁ ἀνακριτής πού ρώταγε «άν γνώριζα»
κραυγές γεμάτες ἀρμύρα στό στόμα τους
τό παλιό κοντάρι πού σάπισε στόν ἐξώστη
ὁ ἀφρός τῆς θάλασσας
ἐγχρωμος
παράλληλα μέ ρώτησαν ἄν θέλω νά ταξιδέψω
στήν Τουρκία μ' ἄτομικό διαβατήριο
ἐνθάδε κείται
π.χ. δίπλα σ' μιάν ἀρχαία κολόνα
βγάζαμε φωτογραφίες

ἄ! βέβαια
ένα ἄκεφο πρωινό
μ' ἄτομικό διαβατήριο
κι ὁ ἀνακριτής ἐπιμένει ὅτι συνέθλιψα
ἔθλιψα
τούς μύθους μέ τή νεκροκεφαλή
ένα ἄκεφο πρωινό
πού τήν ὀδήγησαν μαρμαρωμένη στήν κεντρική πλατεία
μαζί μέ τόν πλοίαρχο τοῦ «MIMIKA»
τήν 21η Αὐγούστου 1971 — Σάμος

ἀπέναντι στό ἀνακριτικό γραφεῖο
μέ πέρασαν γιά πειρατή
κι ἔκοψαν τά γένια μου στά δυό

κι αὐτή εἶχε ὠραῖο στήθος, ἔτσι μαρμάρينو καί σφιχτό πού
ἦταν καί πετάχτηκε ἐξω ἀπ' τό ρούχο, ὅταν ὁ θρόχος ἔσφιξε
τόν εὐαίσθητο ἀγαλμάτινο λαιμό της...

ἀπέναντι στό καφενεῖο...

